

Gods verbond met Abram

Periodethema: Zondeval en beloften
Genesis 15

KERNTEKST

'Vrees niet, Abram, Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' (Gen. 15: 1)

'Te dienzelven dage maakte de HEERE een verbond met Abram.' (Gen. 15: 18)

UITLEG VAN DE KERNTEKST

De grote en almachtige God, de Jahweh verbindt (verbond, verbinden, binden) Zich met Zijn moedeloze knecht Abram om hem ervan te verzekeren dat Hij volledig instaat voor de betrouwbaarheid van Zijn belofte. God is voor Abram een Schild om alle gevaren af te weren en Hij maakt met Zichzelf alle gemis goed (een zeer groot Loon).

BEGINSITUATIE

De vorige keer is de roeping van Abram verteld, nu gaat het over Gods verbond met Abram vanuit Gen. 15. De te leren tekst komt uit Gen. 17 waar de besnijdenis ingesteld wordt als teken van het verbond.

DOELSTELLINGEN

De kinderen leren zien, dat

- God heel laag afdaalt om Zijn moedeloze knecht te versterken.
- in het verbond God Zich als het ware één maakt met de zondaar.
- het geloof beproefd én rijk beloond wordt.
- het verbond eenzijdig door God wordt gesloten.
- ook de doop een teken is van dit verbond.

INDELING

- Geen kind.
- Schild en loon.
- Tel de sterren.
- Verbondssluiting.
- Schrik.
- Rokende oven en vurige fakkel.
- Tekenen van het verbond.

OPMERKING

Nooit zullen we iets van het verbond begrijpen als we niet letten op het grote verschil tussen de hoge, heilige God en de armzalige, nietige zondaar. De oneindige liefde van de Vader is uitgedrukt in de gave van het verbond: Christus.

ZINGEN

Psalm 105: 5 ; 111: 5 en 103: 1.

UITLEG VAN DE PSALM

God zal (van Zijn kant) Zijn waarheid, Zijn belofte nooit verbreken (ook al lijkt vaak het tegendeel waar). Hij gedenkt eeuwig aan Zijn Verbond (en alleen daarom kan Hij met zondaren van doen hebben. Het bewijs van Gods trouw is dat wij nu, 4000 jaar na Abraham, deze psalm zingen en wij in dit verbond gedoopt zijn.

MATERIALEN

Twee bamboestokken (1 m) en touw of tape.

INTRODUCTIE

Neem twee stokken, in elke hand één en zwaai er mee. 'Hoeveel stokken zijn dit?' Neem touw of tape en bind ze aan elkaar vast. Zwaai er weer mee. 'Zijn het nog steeds twee stokken?' Ja, maar ze zijn nu samen één. Hoe komt dat? Ik heb ze aan elkaar vastgebonden.

BRUGZIN

Straks aan het einde van de vertelling zal ik vragen wat deze stokken met het verhaal te maken hebben.

Vertelling

GEEN KIND

Abram is verdrietig en moedeloos. De Heere heeft hem geroepen uit Ur der Chaldeeën. En wat heeft God beloofd? (Zeg het op een min of meer verwijtende toon) 'Ik zal je tot een groot volk maken!' Maar het is al meer dan tien jaar geleden en nog steeds hebben Abram en Saraï geen kind. Saraï is nu al ouder dan zeventig jaar en Abram zelfs boven de tachtig! Dan kun je toch geen kind meer krijgen?

SCHILD EN LOON

Maar hoog in de hemel ziet God Abram wel. Luister wat er gebeurt. Abram krijgt een soort droom, een visioen ('gezicht' SV). In dat visioen spreekt God tot Abram. Luister maar wat Hij zegt. (Zeg het langzaam en duidelijk.) 'Vrees niet, Abram, Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.' Dat betekent: 'Abram, je hoeft niet bang te zijn, want Ik (!) zorg voor jou. Ik ben jouw Schild en jouw Loon.' Jullie weten wel wat een schild is toch? Daar kun je de pijlen mee opvangen die de vijand op je afschiet. Achter een schild ben je veilig. Kan God dan ook een schild zijn? Ja, Hij zal Abram beschermen. Achter God is Abram veilig. Loon, dat is het geld dat je verdient. En nu zegt de Heere tegen Abram: Ik ben jouw Loon. Ik, die grote en almachtige God, Die de hemel en de aarde geschapen heeft, alles wat van Mij is, dat is ook voor jou. God is voor Abram een Schild en Hij is zijn loon, zijn beloning.

Dan zal Abram wel blij zijn, denken jullie niet? Maar hoor wat hij zegt: 'Ach Heere, wat wilt U mij geven? Want ik heb geen kind en straks als ik sterf, dan is alles voor mijn trouwe knecht, voor Eliëzer. Ik heb geen kind, U hebt mij geen kind gegeven!' (Op elk woord mag je de volle nadruk leggen!) Voelen jullie het verdriet van Abram? De Heere had het toch beloofd?

TEL DE STERREN

'Abram, loop eens naar buiten!' Abram gaat zijn tent uit. Het is nacht. 'Kijk eens naar de sterren. Zie

je ze?' En dan ziet Abram zoveel sterren (kijk omhoog alsof je ze zelf ook ziet), zo onnoemelijk veel sterren. Hebben jullie wel eens naar de sterren gekeken? Mooi hé? Op vakantie zie je vaak meer, want bij de stad is het nooit echt donker. Maar in Kanaän zie je er nog veel meer. De grote, donkere hemel is bezaaid met sterren. 'Probeer ze eens te tellen, Abram!' 10, 100, 1000... er is geen beginnen aan. 'Zo zal je zaad zijn, ontelbaar veel kinderen als kleine sterren in de donkere nacht.' En weten jullie wat er dan in de Bijbel staat? Abram geloofde in de Heere. Weten jullie wat dat betekent? Toen God dat tegen hem zei, werd Abram helemaal blij vanbinnen, zo blij. Hij dacht er helemaal niet meer aan dat hij en zijn vrouw al zo oud waren, nee, want wat God belooft, dat doet Hij. Abram geloofde in de Heere en de Heere maakt het goed. Abram voelt iets van Gods liefde in zijn hart. Al zijn verdriet is weg en zijn zonden zijn vergeven. Vinden jullie dat niet mooi?

VERBONDSSLUITING

Maar God gaat het nog sterker maken. God gaat een verbond met Abram maken. Net zoals twee koningen met elkaar een afspraak maken dat zij samen vaste vrienden zijn. Om te laten zien dat ze het echt menen, nemen ze dan een dier, bijvoorbeeld een koe. Die koe slachten ze en snijden hem middendoor. Dan leggen ze de twee helften zo neer, dat je er een soort pad ontstaat. En dan lopen die twee koningen samen tussen die halve dieren door. Daarmee zeggen ze tegen elkaar: 'Als ik mij niet aan mij belofte houd, dan mag jij mij doormidden snijden.' Zo gaat de hoge, heilige God nu met Abram een verbond sluiten. Let op. 'Neem drie dieren van drie jaar: een koe, een geit en een ram én nog twee duiven. Slacht ze en snijd de drie grote dieren doormidden en de helften tegenover elkaar. De duiven één links en de ander rechts.' Zo maakt Abram een bloedig pad tussen halve, dode dieren.

SCHRIK

Maar wie moeten daar nu tussendoor lopen? Er komt niemand. Nou ja, niemand, kijk eens in de lucht. De grote gieren hebben de dode dieren wel gezien. Zij hebben wel zin in een smulpartij. Abram heeft het er druk mee. Steeds moet hij de vogels weggagen. Aan het einde van de dag, als de zon ondergaat, is Abram heel erg moe. Hij valt in slaap, in een diepe slaap. Alles om hem heen is hij vergeten. Maar dan ineens, midden in zijn slaap schrikt Abram op een bijzondere manier. Doodsbang en vol ontzetting wordt hij wakker. 'Waar ben ik? Wat is er aan de hand?' Een stikdonkere duisternis overvalt hem. Dan spreekt God: 'Dit is de angst en ontzetting van jouw kinderen. In een vreemd land zullen zij vierhonderd jaar verdrukt, mishandeld

worden. Maar Ik zal hen helpen. Ik zal hen verlossen. Ik zal hen rijk belonen en hen terugbrengen in dit land, dat Ik aan jou beloofd heb.'

ROKENDE OVEN EN VURIGE FAKKEL

En dan kijk, daar, tussen die dieren trekt in de duisternis van de nacht iets tussen die dieren door. Abram kijkt. Langzaam schuift een rokende oven tussen de dieren door en vlak daar achter een brandende fakkel. Niet twee mensen, maar twee soorten vuur. Het is God Zelf en Hij alleen, Die het verbond met Abram sluit. Weten jullie wat dat betekent? God sluit een verbond met Abram, maar Abram hoeft zelf niets te doen. God zal het doen. Abram krijgt alles wat God belooft? Hoe? Gratis! Daarom heeft dit verbond een speciale naam: het verbond van genade.

TEKEN VAN HET VERBOND

Als God iets belooft, dan komt het goed, toch? Ja, dat dacht Abram ook. Maar weten jullie, er kwam geen kind. En wat deed Saraï toen? Juist, ze gaf haar slavin aan Abram. (Vraag de naam aan de kinderen) Hagar. Toen kwam er wel een kind: Ismaël. Wat was Abram trots op zijn Ismaël.

Maar toen geen mens er meer op rekende en Abram bijna honderd jaar oud was, toen kwam God. Toen was het Gods tijd. 'Volgend jaar zul je een zoon hebben, een zoon van Saraï!' Want wat God belooft, dat zal gebeuren, maar altijd veel anders en veel mooier dan dat iemand ooit bedenken kan. En, om het geloof van Zijn knecht te versterken, heeft God Abram een teken gegeven van Zijn verbond. En wat was dat? Juist, het teken van de besnijdenis. (Citeer de tekst die ze moeten leren, Gen. 17: 7.) Met dat teken zet God als het ware Zijn handtekening onder het verbond, zodat Abram

nog vaster zal vertrouwen dat alles wat God beloofd heeft, Hij dat ook zeker zal doen.

AFSLUITING

Pak de twee aan elkaar gebonden stokken. 'Wat heeft dit met mijn vertelling te maken?' Als de kinderen er niet uit komen, leg dan de nadruk op het woord binden, verbinden, verbonden. Twee stokken worden samen één. En zo, jongens en meisjes, maakt die grote en almachtige God Zich in het verbond één met Zijn zwakke en nietige knecht Abram. Vind je dat geen groot wonder?

VERWERKING

Gesprek over de doop (Ps. 105: 5!) als teken van het genadeverbond. God heeft Zich met ons 'verbonden'. Wat heeft God in de doop beloofd? Dat Hij (en niet wij) ons van al onze zonden wil reinigen door het bloed van de Heere Jezus. En wat heeft God in de doop aan ons gevraagd? (Wijs nog een keer naar de touwen, het tape.) Dat wij in ons hart ons helemaal aan God vastmaken. Hoe? Door goed naar Hem te luisteren, door veel en eerlijk te bidden en door al onze zonden steeds weer aan Hem bekend te maken.

Gesprek over (on)verhoorde gebeden. God hoort elk gebed, ook al lijkt de hemel gesloten. Want Hij heet de Hoorder van het gebed (Ps. 103). Maar God verhoort onze gebeden op Zijn manier. Onze hemelse Vader weet veel beter wat goed voor ons is, dan dat wij het zelf weten. Ondertussen wordt in die weg ons geloof beproefd. Daarom ook zegt de Heere Jezus dat wij moeten bidden zonder ophouden. Er zal verlossing komen! Ook al gaat het door de onmogelijkheid heen. De Heere is een verrassend God. Hij komt op het moment dat het in onze ogen vaak al te laat is.

